

Philip en Mehdi betrokken als eersten op hun ronde donderdagnamiddag.

Ze gingen de straat op omdat, weet ge nog, onze 'kerstherberg' dit jaar niet onder de vorm van een maaltijd in de kerk kon doorgaan. We waren uiteindelijk met zestien vrijwilligers en per 2 of 3 mochten we zo op 24 december aan 51 deuren aankloppen. Die zestien, dat is een bonte mengeling geworden van ook jongeren (baja, dat verhaal spreekt hen aan) en ook vluchtelingen (baja, zij geven graag).

In de namiddag en 's avonds belden we aan met gebak of met soep, een handgeschreven kerstwens en de voelbare zegen van die oude belofte van menswording die ons op tocht deed gaan.

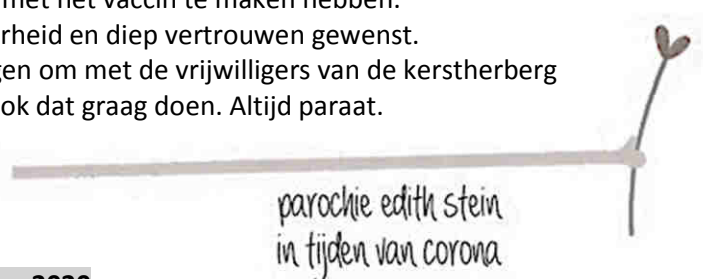
Wat vervolgens plaatsvond in het druilerige duister van kerstavond werd een 'kerstviering', weliswaar in een vorm die in niets leek op wat we andere jaren zalig noemen. Geen zee van mensen, geen geglitter. Wel echt. Dat was het decor van 24 december op uw parochie dit jaar. Niets meer, niets minder. Een kerk die niet zegt 'kom maar', maar die zegt 'mag ik bij jou komen'? Mag ik -met een verlangen dat diep in de kom van onze ziel ligt te sluimeren, een verlangen dat ons altijd weer een beetje gelukkig maakt en waar we anderen altijd weer gelukkig willen mee maken- mag ik daarmee bij jou komen? Het gebeurde niet in een sfeertje van happy of merry, 't was eerder schamel. Dat is zowel verlossend als vreugdevol.

Wie goed luistert, schrijft Ter Linden, hoort hoe het verhaal zichzelf van zijn zoetheid ontdoet. Maar daarmee verliest het zijn warmte niet. Er blijft van alles uitstralen. Dat niemand op aarde zich verloren hoeft te voelen, bijvoorbeeld. Dat er een einde aan het lijden is, dat het licht niet dooft, dat wij deel hebben aan een vrede die alle verstand te boven gaat. En dat je dat allemaal goed moet onthouden, waar je ook woont.

25 december werd dit jaar trouwens voor iedereen op deze aardbol allicht een dag met wat minder glitter, maar als het ergens Kerst mocht worden, dan gebeurde het misschien met des te meer gloed.

Philip en Mehdi vertrokken bij ons dus als eersten. Zij gaven ook als eersten een echo vanop hun tocht en in dat telefoontje werd het me al duidelijk: we hebben kerst niét gered met dit initiatief. Kerst heeft ons gered. Zo is het altijd. Te vaak misschien hebben we al gedacht dat het andersom was... Kerst heeft ons gered, en als we dat niet kunnen verstaan en toestaan, dan heeft de opstelling van een kerststal, dan heeft onze aangepaste tafeldecoratie en zelfs onze gang naar het altaar weinig betekenis.

Ook het nieuwe jaar starten we zonder vieringen rond dat altaar. Dit weekend zouden we samen gelezen hebben over Jezus die door zijn ouders naar de tempel wordt gebracht en er door Simeon onthaald wordt. Een evangelie dat hoort bij het 'feest van de heilige familie' dat we vieren tussen Kerstmis en Nieuwjaar. Terug iets dat dreigt neergezet te worden als een zeemzoet teder tafereel, terwijl Jezus' opdracht van in de tempel (zoals dit evangelie ook wel genoemd wordt) doet stilstaan bij herkomst en toekomst van deze Christus die langer dan vandaag licht is. Dit evangelie volgens Lucas wordt ook voorgelezen met Lichtmis ; het feest waarbij Jezus opnieuw gevierd wordt als 'Licht in de wereld'. Hoe we Lichtmis of wat erna komt zullen kunnen vieren in 2021, dat zien we dan wel weer en zal natuurlijk ook met het vaccin te maken hebben. Nu eerst voor de opkomende dagen ware tederheid en diep vertrouwen gewenst. En als de overheid er aan denkt om ons te vragen om met de vrijwilligers van de kerstherberg ook het vaccin rond te dragen, dan zullen we ook dat graag doen. Altijd paraat.

Feest van de Heilige Familie, 26 & 27 december 2020
Gen. 15, 1-6.21,1-3/ Lc., 2, 22-40

God, er is een diepte waartoe wij geraken in vreugde en verdriet, er is een liefde die wij voelen voor en met elkaar, er is een hoop die wij koesteren door alles heen, er is een naam die wordt genoemd de eeuwen door:
-uw naam, mijn God-
die wij in deze dagen bidden om al wat goed is in en met ons waar te maken, om al wat heilig is een gezicht te geven: eerbied voor het leven, trouw zonder voorbehoud, deemoedige mensen zijn.
Die wij bidden om vertrouwen in het jaar dat komt; om een teken aan de hemel, een ster om te volgen, om geloof in de weg van Jezus Christus, Kind van Betlehem, man van Nazareth, Licht van de wereld. Amen